

Sygn. akt I CZ 104/10

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)
SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)
SSA Jan Kremer

w sprawie z powództwa Adama W.

przeciwko Piotrowi K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 1 grudnia 2010 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 25 marca 2010 r., w przedmiocie kosztów

postępowania zażaleniowego,

- 1) uchyla zaskarżone postanowienie;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 marca 2010 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanego na zawarte w wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającym powództwo, postanowienie zasądające od powoda Adama W. na rzecz pozwanego Piotra K. zwrot kosztów procesu w kwocie niższej o 2 400 zł od żądanej przez pozwanego. W punkcie drugim postanowienia z dnia 25 marca 2010 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym, powołując się w tym przedmiocie na uregulowania art. 98 i art. 99 k.p.c.

Na powyższe rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozwany wniósł zażalenie zarzucając naruszenie art. 479⁹ § 1 k.p.c. przez jego niezastosowanie i niedokonanie zwrotu odpowiedzi na zażalenie wniesionej przez zawodowego pełnomocnika powoda bez dowodu doręczenia albo dowodu wysłania przesyłką poleconą jej odpisu pełnomocnikowi pozwanego, naruszenie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym, mimo braku skutecznie złożonego wniosku powoda o obciążenie pozwanego kosztami tego postępowania oraz naruszenie § 13 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), przez błędne obliczenie wysokości kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia ewentualnie jego odpowiednią zmianę przez obniżenie zasądzonych kosztów do kwoty 150 zł oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 397 § 2 k.p.c. do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym, a zgodnie z art. 391 § 1 k.p.c., jeżeli nie ma przepisów szczególnych o postępowaniu przed sądem drugiej instancji, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem pierwszej instancji. Z tych względów w postępowaniu zażaleniowym stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach procesu zawarte w art. 98-110 k.p.c., a zatem zasądzenie kosztów procesu od strony przegrywającej sprawę w postępowaniu zażaleniowym na rzecz strony wygrywającej (art. 98 § 1 k.p.c.) możliwe jest jedynie wówczas, gdy złoży ona w tym postępowaniu skuteczny wniosek o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów (art. 109 k.p.c.). Wniosek taki może być zawarty w odpowiedzi na zażalenie.

Rozpoznawana sprawa toczyła się według przepisów k.p.c. o postępowaniu w sprawach gospodarczych, a zatem, zgodnie z art. 479⁹ § 1 k.p.c., strona reprezentowana w tym postępowaniu przez zawodowego pełnomocnika (adwokata lub radcę prawnego), obowiązana jest doręczać odpisy pism procesowych z załącznikami bezpośrednio stronie przeciwnej, a do pisma procesowego wniesionego do sądu obowiązana jest dołączyć dowód doręczenia drugiej stronie odpisu pisma albo dowód wysłania go przesyłką poleconą. Pisma, do których nie dołączono takich dowodów, podlegają zwrotowi, bez wzywania do usunięcia tego braku.

Powód był reprezentowany w postępowaniu zażaleniowym (jak i w całym postępowaniu) przez adwokata, który wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Okręgowym, złożył w odpowiedzi na zażalenie wniesionej w dniu 6 listopada 2009 r. do Sądu pierwszej instancji, bez załączenia dowodu doręczenia odpisu odpowiedzi pozwanemu oraz bez dołączenia dowodu wysłania tego odpisu pozwanemu przesyłką poleconą. Wskazał natomiast, że dołącza do odpowiedzi na zażalenie jej odpis (k. 289 odwrót.). Mimo to Sąd Rejonowy ani Okręgowy, wbrew wymaganiam art. 479⁹ § 1 zd. ostatnie k.p.c., nie dokonały zwrotu odpowiedzi na zażalenie.

Zgodnie z art. 130 § 2 zd. drugie k.p.c., pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu. Brak natomiast podobnej regulacji odnoszącej się do sytuacji, gdy Sąd, mimo nałożonego nań w przepisie obowiązku, nie dokona zwrotu pisma zawierającego braki nieusuwalne lub nieusunięte. Biorąc pod uwagę cel przewidzianego w art. 479⁹ § 1 k.p.c. obowiązku doręczania przez adwokata i radcę prawnego odpisu składanych pism procesowych stronie przeciwnej, którym jest przyspieszenie i usprawnienie postępowania toczącego się z udziałem zawodowych pełnomocników, znających obowiązujące przepisy – należy uznać, że także w przypadku, gdy Sąd, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 479⁹ § 1 zd. ostatnie k.p.c., nie dokona zwrotu pisma złożonego przez zawodowego pełnomocnika bez dołączenia dowodu doręczenia odpisu drugiej stronie albo dowodu wysłania go przesyłką poleconą- pismo to nie wywołuje żadnych skutków procesowych. Uzasadnione jest bowiem stosowanie w takiej sytuacji odpowiednio art. 130 § 2 zd. drugie k.p.c.

Z tych względów należało uznać, że pismo pełnomocnika powoda nazwane odpowiedzią na zażalenie pozwanego na postanowienie o kosztach zawarte w wyroku z dnia 14 lipca 2009 r., jako wniesione bez spełnienia wymagań art. 479⁹ § 1 zd. drugie k.p.c., nie wywołało skutków jakie ustawa wiązała z jego wniesieniem, w tym przewidzianego w art. 98 § 1 w zw. z art. 109 § 1 k.p.c. skutku zgłoszenia wniosku o zwrot kosztów postępowania zażaleniowego. Sąd drugiej instancji oddalając zażalenie pozwanego, nie miał zatem podstaw do zasądzenia w punkcie drugim postanowienia z dnia 25 marca 2010 r. kosztów postępowania zażaleniowego na rzecz powoda.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie i na podstawie art. 98 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. zasądził od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów postępowania zażaleniowego.